

درباره‌ی

شیطان (قسمت اول)

حضرت آقا‌ی حاج دکتر نورعلی تابندہ (مجذوب علیشاه)

صد و شصت و سوم

فرست

جزوه صد و شصت و سوم

درباره‌ی شیطان (قسمت اول)

صفحه

عنوان

در قرآن می‌گوید: دنبال قدم‌های شیطان نروید، برای اینکه او شما را به فحشا و منکرا مرمی‌کند / دیدن برهان رب حضرت یوسف را نگه داشت اگر نه به سمت زلیخا میل می‌کرد / در مورد گریز از شیطان می‌فرماید: اگر فضل و رحمت الهی نباشد یک نفر از شما پاک نمی‌شود / خداوند از اول به شیطان گفته است که تصریفی بر مخلصین نخواهی داشت / خداوند هر که را بخواهد پاک نگه می‌دارد..... ۱۱.....
طبق آیه‌ی قرآن هر کاری می‌شود، خداوند بر آن مسلط است و خداوند اطلاع دارد / هیچ چیزی نیست جز اینکه در اختیار خداوند است / بعضی‌ها می‌گویند شیطان را هم چون بنده‌ی خداست و از طرف خدا ممتحن است، نباید لعنت کرد. البته این دیگر خیلی اغراق است، بستگی به حالت شخص دارد..... ۱۳.....

- می فرماید: وعده‌ی خدا حق است. مواطن باشید دنیا شما را مغور نکند و شیطان شما را گول نزند. شیطان از اول دشمن شما بوده است چون شما باعث دوری او از درگاه خداوند شده‌اید / شیطان از هر طریقی می‌تواند اذیت کند مثلاً کسی چیزی را زیاد گم کند. ۱۵
- مخلص این است که با اراده‌ی خودمان اخلاص می‌ورزیم / مخلص این است که خداوند از شیطان خلاصش کرده و اخلاص را خداوند به او داده است / حضرت رسول در رأس مخلصین قرار دارد که می‌فرماید شیطان من به دست من مسلمان شد. خداوند به ما امید داده که همیشه به بهشت امید و رجای بیشتری داشته باشیم. ۱۷
- در قرآن می‌فرماید: کسی که از یاد خدا رو برگرداند و ذکر خدا را فراموش کند، یک شیطانی را براو می‌گماریم که با او قرین و همراه است / هر چه بنده به خدا نزدیک‌تر باشد شیطان از اینکه بتواند او را فریب بدهد، خوشحال تر می‌شود / دل در اصل جای یاد خداست، اگر شیطان یک لحظه ببیند که دل از یاد خدا غافل شد، فوری وارد می‌شود. ... ۱۹
- شیطان در تمام مراحل در صدد گول زدن انسان است /

خداوند راه فرار از شیطان را توسط بندگان خاص خودش
(که امروز حضرت امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرِجَّعَ الشَّرِيكُونَ است) برای مؤمنین

۲۱ فراهم کرده است.

آدمی که مسجد و فرشتگان است از خاک زاییده می‌شود نه
از آتش. شیطان را خداوند به عنوان ممتحن آفریده است،
شیطان را برای تمام انبیاء و اولیاء فرستاده است و آنها را

امتحان می‌کند.....

از شرّ شیطان هیچکس کاملاً محفوظ نیست زیرا خداوند
شیطان را تا روز قیامت مهلت داده است / باید همیشه به
خدا پناه برد که ما را از شرّ شیطان حفظ کند.....

در ابتدا شیطان و فرشته فرقی با هم نداشتند و هر کدام
جلوه‌ای از امرالهی بودند / ماده را که خداوند آفرید
ماوراء ماده را هم که فرشته و شیطان باشند آفریده بود،
مخلوط اینها که چیز جدیدی بود، انسان شد / شیطان
مظهر چون و چرایی است / شیطان که از وجود ما دست
برنمی‌دارد، ما می‌توانیم از او دست برداریم یعنی کاری که
به سمت شیطان است انجام ندهیم / درباره‌ی اینکه چطور
مسأله‌ی عرفان و ولایت، جهانی و همه‌گیر می‌شود / خدایا

ما را از شرّشیطان حفظ کن نه اینکه بگوییم خدایا شیطان
را از بین ببر / داستان مسلمان شدن علی ^{علیہ السلام} و اجازه‌ی از
پدر / در مورد اینکه احترام به پدر و مادر در چه زمانی به
صورت شیطانی خواهد بود / رقابت و خصلت‌های شیطانی ۲۵.....
یک صفت بد و یک انحراف ممکن است چندین انحراف
دیگر بیاورد / خداوند متکبر است چون کبیری بالاتراز او
نیست ولی تکبر شیطان موجب شد که بیرون برود /
مخلصون که از شیطان در امان هستند، فقط کسانی
نیستند که معصومند و اصلاً گناه ندارند بلکه کسانی که گناه
می‌کنند ولی توبه می‌کنند و پاک می‌شوند و خدا آنها را
می‌بخشد نیز جزء مخلصون هستند، اینها کم نیستند پس
نگران نباشید / خداوند خیر مطلق است، ازاو جز خیرو
خوبی زاییده نمی‌شود. ۳۴

شیطان می‌داند که اگر به دوستانش اظهار محبت کند، آنها
را در دوستی خودش محکم می‌کند / در مورد وسوسه‌ای که
شیطان در دل‌ها می‌کند / شیطان گناه را در نظر مالذیذ
جلوه می‌دهد یا گناه کردن را در نظر ما آسان جلوه می‌دهد ۳۷
خداوند گناه شیطان را نبخشید چون جسارت کرد و گمراهی

رابه خدا نسبت داد و گفت پروردگارا چون مرا گمراه کردی،
من هم آدم را گمراه می‌کنم / در مورد معنی «کلمه» ۳۸

درباره‌ی شیطان پرست‌ها و آنها یی که از بعضی خصوصیات
شیطان تعریف‌هایی می‌کنند / اینکه شیطان همه چیز را از
خدا می‌دانست معلوم می‌شود درجه‌ی فهم و درک او عالی
بود / شیطان خطأ کرد، بدی‌ها را هم به خدا نسبت داد،
خود را یکی حساب کرد و خدا را هم یکی. ۴۰

شیطان دشمن ماست و ما هم دشمن او هستیم، منتها
دشمنی است که از اطاعت خدای خود خارج نشده یعنی
خدا او را مأمور آزمایش همه‌ی افراد بشر کرده است / خداوند
شیطان را یک ممتحن سخت گیرآفریده ولی ممتحن
سخت گیر هم با شاگردی که همه‌ی درس‌های خود را
خوانده کاری ندارد. ۴۲

حسادت هم یکی از ابليس‌ها است که وقتی تخطی از امر
خدا باشد نام آن حсадت است والهی نیست / درباره‌ی
معنی عدل و ظلم / شیطان در مقابل خدا ادعای کرد که من
هم یکی مثل تو / سجده بر روح خدا است و نه سجده به آب
و گل / عدالت خواهی در فطرت بشر است / در واقع خداوند

خلافت و نمایندگی خود را به کسی نداد، اصلاً خود خدا بود	
که جزئی از خود را در بشر آفرید که در ارض خلافت کند /	
تفاوت حسادت با فعالیت و رقابت.....	٤٤.....
فهرست جزوات قبل	٥١

با توجه به آنکه **حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده (مجذوب علیشاه)** پاسخ نامه‌ها و سؤالات را، عموماً در جلسات فقری بیان می‌فرمایند و امکان پاسخ جداگانه به تک تک نامه‌ها و سؤالات نمی‌باشد، لطف نمایید مطالب جزوات بیانات را قبل از طرح سؤال به دقت مطالعه بفرمایید.
 فقط کسانی جزوات را بگیرند که مطالعه می‌کنند، نه اینکه بگیرند و گوشاهای بگذارند.

خواهشمند است به منظور دسترسی هر چه بیشتر علاوه‌مندان به خصوص فقرا و سایر مؤمنین به این جزو و سایر جزوات بیانات، در صورتی که بیشتر از یک جلد موجود دارید، لطف نموده به سایرین هدیه نمایید.
 با توجه به آنکه تهیه‌ی جزوات بیانات، مستقل از هر مؤسسه‌ی خیریه و انتشاراتی صورت می‌گیرد، خواهشمند است جهت اعلام سفارش و آشنایی با نحوه اشتراک، با شماره‌ی تلفن **۰۹۱۲ ۵۸۳ ۸۲۴۲** تماس حاصل فرمایید.

بدینوسیله از همه‌ی کسانی که در تکثیر این جزو و سایر جزوات بیانات، توفیق خدمت مالی داشته‌اند، سپاسگزاری می‌شود.
 مطالعه‌ی جزوات از طریق سایت اینترنتی ذیل نیز امکان پذیر می‌باشد.
 در این سایت، جزوات به تفکیک و شامل: مجموعه‌ی جزوات گفتارهای عرفانی، مکاتیب عرفانی، شرح رساله شریفه پندصالح، گفت و گوهای عرفانی، جزوات موضوعی (استخاره، اختلافات خانوادگی، حقوق مالی و عشریه) و... می‌باشد. همچنین در این سایت امکان جستجوی موضوعی در خصوص مطالب مورد نظر، نیز وجود دارد.

هر کسی نامه می‌نویسد یا مطلبی می‌گوید، توقع دارد که جواب آن را بهم و لاقل همان پنج خط که او نوشته، من دو خط بنویسم. همان را هم نمی‌رسم. الان مدتی است دیگر تقریباً نمی‌توانم بنویسم. خواهش کردم به فهرستی از مطالب گفته شده که هر مرتبه پیاده می‌شود و منتشر می‌گردد نگاه کنند، حتماً راجع به مطلب سؤال شده، صحبت کرده‌ام. دیگران هم که سؤالات مشابه دارند استفاده کنند. برگرفته از گفتارهای عرفانی، صبح شنبه، تاریخ ۱۳۸۷/۹/۳۰ ه. ش.

یکی پرسیده که دوبار نامه نوشته‌ام جواب ندادید. آخر می‌گویند التماس دعا، من جواب این را چه بگوییم؟ جوابی ندارید. همان فرمایش حضرت صالح علیشاه که یکبار گفتم. فرمودند: همان لحظه‌ای که آنها سلام می‌رسانند، التماس دعا می‌گویند، همان لحظه، دعا و خواسته‌شان به ما رسیده است.

فرض کنیم از هر کسی یک سؤال می‌رسد. اگر در جواب اینها، یک خط هم بنویسیم، خود این یک کتاب بزرگی می‌شود. این است که توقع اینکه برای هر سؤالی، خود آن شخص را بخواهیم و با هم صحبت کنیم، نمی‌شود این کار را کرد، نمی‌رسیم. بنابراین درباره‌ی سؤالی که در ذهنتان پیدا می‌شود، حتماً جواب داده‌ام. این جزوه‌هایی هم که درمی‌آید، پرسید که چه موقعی جواب داده‌ام، همان را بگیرید بخوانید و بعد اگر پیدا نکردید آنوقت بیایید و پرسید. مثلًاً می‌نویسند شش بار نامه نوشتیم، جواب ندادید. بله، اگر ده بار هم مطلبی که مربوط به من نیست را بنویسید، چه جوابی بدhem؟ برگرفته از گفتارهای عرفانی، صبح چهارشنبه، تاریخ ۱۳۹۲/۲/۴ ه. ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعُ خُطُواتِ
الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ مَا
رَأَكُونَتْ كُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُرِكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِ.^۲

در آیات اول سوره‌ی نور می‌گوید: دنبال قدم‌های شیطان نروید؛ خُطُواتِ یعنی قدم‌ها. مثلاً چند نفر می‌خواهند از یک جای گلی رد بشوند، آن کسی که جلو می‌رود که درست رفت، آنهای دیگر سعی می‌کنند پا جای قدم او بگذارند که فرو نروند. معلوم می‌شود آن مسیر امتحان شده است، خُطُواتِ الشَّيْطَانِ یعنی دنباله‌ی قدم‌های شیطان را گرفتن. می‌گوید: دنبال گام‌های شیطان را نگیرید برای اینکه او شما را به فحشا و منکر امر می‌کند. منتها در دنباله‌اش می‌گوید: نه اینکه این شما هستید که از شیطان گریز دارید (البته شما باید گریز داشته باشید) منتها اگر فضل و رحمت الهی نباشد یک نفر از شما پاک نمی‌شود. این البته برای ماست. معصومین معصوم هستند. خداوند از اول هم نگهشان می‌دارد ولی مع ذلک در مورد معصومین هم شبیه این مطلب می‌آید، مثلاً درباره‌ی حضرت یوسف می‌گوید: لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ ، اگر نبود که

۱. برگرفته از شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم، تاریخ ۱۳۷۶/۴/۱۳ ه. ش.

۲. سوره نور، آیه ۲۱.

۳. سوره یوسف، آیه ۲۴.

یوسف برهان الهی را دید، به سمت زلیخا میل می‌کرد. دیدن برهان رب، او را نگه داشت. (حالا اینکه چطور شد، آنوقت دید، قبل‌دید؟ اینها بحث جداگانه و مفصلی است). خداوند می‌خواهد نشان بدهد که پیغمبران هم که معصوم هستند فضل و رحمت الهی در مورد آنها وجود دارد و خود خداوند از اول به شیطان گفته است که تصرفی بر مخلصین نخواهی داشت. قرآن مجید اینجا می‌گوید: *وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ مَا رَأَيْتُمْ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَ اللَّهَ يُرِيكُمْ مَمْنَ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ*^۱، خداوند هر که را بخواهد پاک نگه می‌دارد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا
كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَ
رَيْبٍ كَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ.^۲

منظور قرآن این است که هر کاری می‌شود، خداوند بر آن مسلط است، خداوند اطلاع دارد. این برای آن است که بفهمیم که کی خوب است و کی بد است. بفهمیم نه اینکه خداوند **الْعَيَادُ بِاللهِ** نمی‌فهمد، نه! بفهمیم یعنی امتحان کنیم. آنوقت ممتحنی دارد. از همین آیاتی که اینجا هست فهمیده می‌شود. می‌فرماید: شیطان می‌آید، وسوسه می‌کند برای اینکه ما بفهمیم کی خوب است کی بد، که این شیطان هم بنده‌ای است از بندگان خدا. شاید توجه به اینکه هیچ چیزی نیست جزا اینکه در اختیار خداوند است بعضی‌ها را کشانده به اینکه راجع به ابلیس هم معتقد بشوند، ابلیس هم بنده‌ی خداست چه بسا که در آخر خداوند او را ببخشد چون در اینجا وظیفه‌ی ممتحن گفتن است. از این آیه این وظیفه فهمیده می‌شود و این هم که فرموده‌اند که پیغمبر فرمود: **شیطانی أَسْلَمَ** بیهdi، شیطان من به ید من تسليم شد، مسلمان شد. علامت این است که این ممتحن امتحاناتش را کرد و فهمید که این شاگرد از

۱. برگرفته از شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم، تاریخ ۱۳۷۶/۸/۲ ه. ش.
۲. سوره سباء، آیات ۲۰-۲۱.

این شاگردها، مثل اینهای دیگر نیست. آنوقت تسلیم می‌شود که خود شیطان هم می‌گوید که من همه‌ی بندگان را گمراه می‌کنم مگر عبادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ^۱، بندگان مخلصت را. وقتی فهمید که این پیغمبر از بندگان مخلص خداوند است و سرخیل این بندگان است دیگر خودش می‌داند که کاری نمی‌تواند بکند تسلیم می‌شود. بنابراین بعضی‌ها می‌گویند شیطان را هم، چون بنده‌ی خداست و ممتحن است از طرف خدا، او را هم نباید لعنت کرد. البته این دیگر خیلی اغراق است، بستگی به حالت شخص دارد.

۱. سوره حجر، آیه ۴۰ / سوره ص، آیه ۸۳.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ .^۱

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌ فَلَا تَغَرَّبُكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغَرَّنَّكُمْ
بِاللَّهِ الْغَرُورُ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ^۲
أَصْحَابِ السَّعْيِ .

خداؤند در قرآن خطاب به مردم می‌فرماید: خداوند به شما وعده‌ای داده، وعده‌ی خدا حق است. مواطن باشید دنیا شما را مغروم نکند. شیطان شما را گول نزند برای اینکه شیطان از اول دشمن شما بوده است چون شما باعث دوری او از درگاه خداوند شدید. این است که با شما دشمن است اگر بتواند شما را به سمت خودش می‌کشاند نتواند برای مؤمن خیلی گرفتاری ولو گرفتاری‌های کوچک فراهم می‌کند که همیشه او را نیش بزند، اذیت کند. یکی از این گرفتاری‌ها که در عرف عامه هست این است که مثلًا کسی چیزی گم کند، زیاد گم کند. مرحوم مادر بزرگ ما کلید خیلی گم می‌کردند گفتنند از اول جوانی هم همینطور بوده و ناچار می‌شدند مرتب قفل را بشکنند. یک صندوق از قفل‌های شکسته داشتند. خیلی زیاد گفتند منتها هیچ ناراحت نمی‌شدند. می‌گفتند: پدرم (یعنی مرحوم آقای سلطان علیشاہ) فرموده‌اند: چون تو ایمان قوی است (حالا با چه عبارتی) شیطان نمی‌تواند

۱. برگفته از شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم، تاریخ ۱۳۷۶/۸/۱۶ ه. ش.

۲. سوره فاطر، آیات ۵-۶

تو را گول بزند از این راه اذیّت می‌کند. این است که در عرف عامّه هست (ما، در گناباد هم می‌گوییم) وقتی چیزی گم می‌کنیم می‌گوییم: «شیطان، شیطان حیاء کن؛ مال ما را پیدا کن» یعنی فضولی کردی بر ما و یا استعاذه کند؛ آعُوذُبِاللَّهِ بِكُوْدِيْد. حالاً آثار معنوی اش را کاری نداریم، این نشان دهنده‌ی این است که شیطان از هر طریقی می‌تواند اذیّت کند. آنها بی‌را که گول می‌زند دیگر گول زده، خود آن بالاترین اذیّت است. آنها بی‌را که نتواند، از طرق مختلف در زندگی گول می‌زند. یکی از اینها این است که کار خطما می‌کند ولی کار خطایش را خوب می‌بیند؛ أَفَمَنْ زُيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِه فَرَأَهُ حَسَنًا.^۱

۱. سوره فاطر، آیه ۸.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.^۱

مُخْلِصٌ این است که ما با اراده‌ی خودمان اخلاص می‌ورزیم. حالا خدا این توفیق را بدهد و ما این اخلاص را داشته باشیم. **مُخْلِصٌ** این است که خداوند از شیطان خلاصش کرده و اخلاص را خداوند به او داده است. شیطان می‌گوید: با آنها یی که **مُخْلِصٌ** تو هستند (به یک معنا شاید هم آن «برگزیدگان تو» می‌شود گفت) جز با اینها (یعنی می‌فهمد که به اینها نمی‌تواند، دسترسی ندارد) جز اینها همه‌شان را اغوا می‌کنم. اینجا یک معنای اینکه حضرت رسول فرمودند که شیطانی آسلمت بیدی، شیطان من به دست من مسلمان شد. مسلمان شد یعنی تسليم من شد، این همین است که از **مُخْلِصین** است. حضرت در رأس **مُخْلِصین** قرار دارد. شیطان خودش مستثنی کرده، فهمیده که اینها را نمی‌تواند گمراه کند. خداوند هم در مقابل به او قسم می‌دهد می‌گوید: من هم حق می‌گوییم **حتماً جَهَنَّمَ رَازِ تَوْ وَبِرْوَانَ تَوْ پَرْخَاهِمَ كَرَد**.

اینجا یکی، دو بار گفتم که باعث امیدواری ما باشد برای اینکه خداوند نگفته **جَهَنَّمَ** چقدر است می‌گوید **جَهَنَّمَ رَا پَرْخَاهِمَ** کرد. شاید **جَهَنَّمَ** یک اتاق سه در چهار باشد ولی بهشت را فرموده: **جَنَّةٌ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ**^۲، بهشتی که به اندازه‌ی همه‌ی جهان

۱. برگرفته از شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم، تاریخ ۱۳۷۶/۹/۲۸. ه. ش.

۲. سوره آل عمران، آیه ۱۳۳.

است. بنابراین به ما امید داده که همیشه به بهشت امید و رجای بیشتری داشته باشیم. گواینکه خداوند قسم خورده که جهنم را پُرکند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ .^۱

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيَّضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ^۲ ، کسی که از یاد خدا رو برگرداند و ذکر خدا را فراموش کند، یک شیطانی را براو می گماریم، این شیطان با او قرین و همراه است. برای اینکه مؤمن ممکن است خطاهایی و گناهانی بکند. چون ما معصوم که می گوییم در اسلام، چهارده نفر هستند؛ به اضافه‌ی انبیای سلف. دیگران معصوم نیستند خطاهایی ولو جزئی ولو کوچک می کنند. خداوند وعده کرده است که اینها را می بخشد، رویشان را می پوشاند.

آن کسی که عالماً و عامداً گناه می کند غیر از خود آن گناه که بر آن وزر و وبالی هست همین تجربی که پیدا می کند (جرأت و جسارت این کار را پیدا می کند) آن هم خودش یک گناه است. حالا برای کسانی که ذکر خدا همیشه با آنها هست، خداوند گفته است که این چیزها را می پوشانیم؛ یا در اثر توبه می بخشیم، توبه هم فقط به لغت استغفار‌الله نیست، از صمیم دل باید توبه کرد ولی اینجا می فرماید: وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ يَعْنِي اصلاً یاد خدا را فراموش کند و در این وادی فراموشی گناهانی را انجام بدهد،

۱. برگرفته از شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم، تاریخ ۱۳۷۷/۱/۲۱ ه. ش.

۲. سوزه زخرف، آیه ۲۶.

خداوند چه کار می‌کند؟ شیطان و زاد و ولدش همیشه مترصد
هستند مترصد دل همه هستند به خصوص دل مؤمن چون هر چه
بنده به خدا نزدیک‌تر باشد شیطان از اینکه بتواند او را فریب بدهد
خوشحال‌تر می‌شود. اگر یک لحظه ببیند که دل از یاد خدا غافل
شد، فوری وارد می‌شود. دل در اصل جای یاد خداست جای
خداست که به عنوان سَمْبُلِیک می‌گویند که وقتی خداوند آدم را
آفرید همه‌ی فرشتگان و... در داخل بدن رفتند و از رگ و پی‌اش
عبور کردند همه جاها را دیدند. شیطان همه جا رانگاه کرد یک
جایی دید در قفل است. گفت: خلاصه که ما می‌خواهیم اینجا را
هم ببینیم. خطاب رسید که اینجا جای تو نیست. اینجا جای من
است و آن دل مؤمن است. کسی که از این یاد خدا غافل شود
خداوند یک شیطانی را براو می‌گمارد که این شیطان همیشه
همراهش هست. غیراز شیطانی است که برای یک مؤمنی، گاهی
می‌آید یک سنگی جلوی پایش می‌اندازد یک ضربه به آن می‌زند
بعد این مؤمن با تذگّر به ذکرش و یاد خدا او را دور می‌کند ولی آن
کسی که از یاد خدا غافل باشد این شیطان را خداوند برایش همیشه
قرین قرار می‌دهد.

١. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

با عرض سلام، نامه‌ی شما رسید. در مورد خوابی که نوشه بودید، توجّه کنید که خداوند خود فرموده است: نَخْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ^۱، یعنی از رگ گردن به ما نزدیک‌تر است. به همین نحو شیطان را هم مهلت داده است که تا آخر عمر دنیا و عمر ما به ما نزدیک شود و در صدد اغوای ما باشد. بنابراین نزدیک بودن شیطان به شما امر تازه‌ای نیست یک واقعیت است که در خواب، پرده از روی آن برداشته شده است. اما خداوند در مقابل، راه فرار از شیطان را توسط بندگان خاص خودش (که امروز حضرت امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ بِرَحْمَةِ الرَّحِيمِ^۲ است) برای مؤمنین فراهم کرده و بنابراین همین که خداوند عبای حضرت را بر روی شما کشانده است معلوم می‌شود که در ذیل عنایت آن حضرت ان شاء الله خواهید بود، ولی بدانید که شیطان در تمام مراحل در صدد گول زدن انسان است. حتّی گاهی با نماز، گاهی با روزه انسان را گول می‌زند و گاهی با کبر و غرور به جان انسان می‌افتد. از همه‌ی اینها باید حذر کنید.

۱. برگرفته از مکاتیب عرفانی، تاریخ ۱۵/۱۰/۱۳۷۷. ه. ش.

۲. سوره ق، آیه ۱۶.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ. ^۱

«حقیقت ۳۶» [صالحیه] اشاره به گفته‌ی ابلیس است در مقابل امر خداوند به سجده‌ی آدم که عرض کرد: خَلَقْتَنِی مِنْ نَارٍ وَ خَلَقْتُنِی مِنْ طِينٍ ^۲. شیطان نار را برتری داد. او دید که آتش، هر شیئی را که درونش بیندازند تبدیل به آتش می‌کند ولی ندید که آتش، آتش را، هم‌جنس خود و در خود هضم می‌کند. بدین جهت شاید امیدوار بود که اگر هم خطاً کند به آتش جهنم نخواهد افتاد. خاک گرچه به قول مشهور پست است و آتش رو به علوّ می‌باشد، ولی خاک امکان ترقی و تعالی دارد ولی آتش از آن جهت تفاوتی نمی‌کند، همیشه همان است که بوده و رو به کمال نمی‌رود. خاک تبدیل به گیاه، تبدیل به حیوان، تبدیل به انسان می‌شود؛ البته نه همه‌ی خاک‌ها و همه‌ی گیاهان و همه‌ی حیوانات، بلکه به همان ترتیبی که فرموده‌اند. به هرجهت آن آدمی که مسجد و فرشتگان است از خاک زاییده می‌شود نه از آتش.

و اما در مورد شیطان؛ شیطان را خداوند به عنوان ممتحن آفریده است، شیطان را برای تمام انبیاء و اولیاء فرستاده است و آنها را امتحان می‌کند. اما انبیاء و ائمه که معصوم هستند شیطان

۱. برگرفته از مکاتیب عرفانی، تاریخ ۱۳۷۸/۹/۱۹ ه. ش.

۲. سوره اعراف، آیه ۱۲ / سوره ص، آیه ۷۶.

نمی‌تواند آنها را از راه به در ببرد. خداوند می‌فرماید: فقط بر بندگان مخلص من تسلّط نخواهی داشت. نه اینکه شیطان پیش آنها نمی‌رود بلکه به نزد آنها می‌رود و قصد دارد آنها را گول بزند ولی آنها گول نمی‌خورند؛ کما اینکه به نزد عیسیٰ علیه السلام رفت، نزد ابراهیم رفت (که من یک صحبت مفصل راجع به امتحانات حضرت ابراهیم کردم که به نظرم در مجله‌ی عرفان ایران چاپ شده است) خداوند در واقع اگر شیطان را نمی‌آفرید انسان‌ها به اختیار خود در واقع بهشت را ممکن بود انتخاب کنند ولی کارشان ارزشی نداشت. بدین معنی که مانند مهره‌ی شطرنج هستند نه اینکه جاندار باشند. خداوند شیطان را آفریده است و هشدار هم داده است. کسی که به این هشدار توجه کند از شرّ شیطان راحت است. اینکه پیغمبر فرمود: شیطانی آشَمَ بِيَدِي منظور این است که بعد از امتحاناتی که شد، شیطان که دید در اینجا نمی‌تواند تصرّفی کند، تسلیم شد.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ.^۱

با عرض سلام. نامه‌ی شما رسید. از اینکه در فکر اصلاح خود هستید خرسند شدم. امیدوارم در این امکانی که فعلاً برایتان فراهم شده است که گوشه‌ی خلوتی داشته باشید، به خود و خدای خود بیندیشید و یادداشت کنید که دیگر مرتکب خطأ نشوید. اما از شرّ شیطان هیچکس کاملاً محفوظ نیست زیرا خداوند شیطان را تا روز قیامت مهلت داده است. فقط او برمخلصین (مخلص، نه مخلص) تسلطی ندارد ولی باید همیشه به خداوند پناه برد که ما را از شرّ شیطان حفظ کند.

۱. برگرفته از مکاتیب عرفانی، تاریخ ۱۳۷۹/۶/۱۵ ه. ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.^۱

در ابتدا فقط جلوه‌ی معنوی خداوند بود، در آن جلوه شیطان و فرشته یکی است، الان هم که فکر کنیم شیطان و فرشته هر دو از عوالم غیر مادی هستند و از یک جا؛ در آن مقام هنوز خداوند دو راه به سوی خود نیافریده بود که بگوییم: این راه فرشته‌ها و این راه شیطان و خداوند خود فرمود: أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَ لِسَانًاً وَ شَفَتَيْنِ وَ هَدَيْنَاهُ التَّجَدَّدَيْنِ^۲، یعنی دو چشم و یک زبان و دولب برای انسان قراردادیم و هر دو راه را به او نشان دادیم و گفتیم: این راه اینطور است و آن راه آنطور و هنوز هیچ راه دیگری نبود. «یکی بود یکی نبود». به دنباله‌ی آن برای اینکه کاملاً متوجه شویم، می‌گوید: «غیر از خدا هیچکس نبود».

بعد چطور می‌شود که شیطان (حالا سال را که ما از گردش کرات و شمس و اینها حساب می‌کنیم) گفت: هفتصد هزار سال خداوند را در صفحه فرشتگان عبادت کردم. آیا خدا نفهمید که او شیطان است؟ چون در آنجا بود و با فرشتگان فرقی نداشت، شیطان و فرشته فرقی با هم نداشتند و هر کدام جلوه‌ای از امرالله بودند. بعد خداوند ماده را آفرید. اول ماوراء ماده را آفرید که همین شیطان و فرشته‌ها باشند که عبادت می‌کردند، بعد ماده را آفرید.

۱. برگرفته از گفتارهای عرفانی، صبح چهارشنبه، ۱۰/۱۱/۱۳۸۶. ه. ش.

۲. سوره بلد، آیات ۸-۱۰.

ماّدہ را که آفرید، انسان‌ها را هم از این ماّدہ خلق کرد. وقتی ماّدہ را آفرید، می خواست آن خلقت قبلی خود که خلقت فرشته یا خلقت ماوراء ماّدہ است، آن را با ماّدہ ترکیب کند، ماّدہ را آفریده بود، ماّدہ جداگانه برای خود بود، کوه‌ها، دریاها و آب‌ها بودند، همه چیز بود، فرشتگان و شیاطین برای خود بودند، اینها هم برای خود بودند، بعد خدا خواست از مخلوط اینها چیزی درست کند، که ما باشیم. وقتی ماّدہ و ماوراء ماّدہ را با هم مخلوط کرد که انسان را بیافریند، در اینجا صف فرشتگان دو تا شد. ماّدہ که اصلًا درک و اراده و عبادت ندارد و بی‌روح است، اما فرشتگان (ماوراء ماّدہ) را عبادت می‌کنند، همه‌ی این نیروها که در جهان هستند مثل: نیروی جاذبه و نیروی سوزانندگی آتش همه‌ی این نیروها در اختیار خداوند هستند و از دستوری که خداوند داده تجاوز نمی‌کنند؛ هرگز آب نمی‌سوزاند و هرگز آتش حیات نمی‌دهد؛ آتش می‌سوزاند و آب حیات می‌دهد و امثال اینها هر کدام جداگانه. خداوند این موجود جدید (یعنی ماّدہ) را آفریده بود، ماوراء ماّدہ را هم که فرشته و شیطان باشند، آفریده بود؛ مخلوط اینها که چیز جدیدی بود، انسان شد. به قول شاعر:

آدمیزاده ُطرفه معجونی است

کز فرشته سرشته وز حیوان

حالا دنباله اش را کار نداریم. در صف فرشتگان طغیانی ایجاد شد و عده‌ای از فرشتگان به نیت خود و عبادت خود ادامه دادند و هر چه خداوند گفت کردند. آنها اطاعت و سجده کردند، اما شیطان سجده نکرد. شیطان مظهر چون و چرایی است. اینها بی که شیطان پرست هستند، از این حرف‌ها سوءاستفاده کرده و می‌گویند شیطان مظهر عقل و استدلال است که گفت: من از او بهتر هستم، چرا سجده‌ی او کنم؟ خداوند به او غضب کرد و غضبش بر او ظاهر شد و لاؤ اگر رحمت او ظاهر شده بود، یک خردۀ او را سرعاقل می‌آورد، ولی غضب او بود و گفت: اینجا، یعنی عالم ملکوت، جای اینکه من از تو بهترم یا نه نیست؛ این است که صف او را از آنها بی دیگر جدا کرد؛ از اینجا بین شیطان و شیطنت با انسان جنگ و جدالی ایجاد شد، شیطان با ماده کاری نداشت؛ ماده در صف خود بود و شیطان هم در صف فرشتگان، با هم کاری نداشتند، او یک مخلوق بود این هم یک مخلوق و با هم تعارضی نداشتند؛ ولی از وقتی که خدا از فرشته و از ماده، آن معجون را درست کرد، آنوقت فرشته‌ها دو صف شدند که شیطان با انسان تعارض پیدا کرد و خداوند هر دو گروه (انسان و شیطان) را به زمین فرستاد.

البته آنوقت زمین موجود زنده نداشت، می‌گویند: فرشتگان

همه در اینجا بودند و خداوند آنها را فرستاد جای دیگری و زمین را برای انسان‌ها خالی کرد و گفت: براین زمین تو را خلیفه قرار دادم و بر سایر جاهای نفرمود؛ ممکن است بعد خلیفه قرار داده باشد؛ آن وقتی که بشر را بیرون کرد، شیطان را هم با او فرستاد تا اینجا این داستان‌ها را ما به اعتبار اینکه قرآن گفته، قبول می‌کنیم. برای بعد از این هم خیلی مطالب گفته است.

شیطان را خداوند تا روز قیامت مهلت داده، بنابراین شیطان از جان ما دست برنمی‌دارد، ولی شیطان که از وجود ما دست برنمی‌دارد، ما می‌توانیم ازاو دست برداریم؛ یعنی کاری که به سمت شیطان است انجام ندهیم، بنابراین مسأله‌ی عرفان و ولایت که می‌گوییم جهانی است، جهانی هست منتها در روزگاری که دیگر ماده تدریجاً محکوم به از بین رفتن باشد و همه برگردد به عالم ماوراء ماده که در آنجا یک گروهی اینطور شود و یک گروه آنطور؛ منتها فرض کنید الان که زمستان است شما می‌گویید: همه جای ایران یخ‌بندان و سرد شده، ممکن است یک نقطه‌ی کوچکی در وسط کویر باشد که خیلی گرم هم باشد، شما یا نمی‌دانید یا اگر بدانید آنقدر کوچک است که توجه نمی‌کنید. وقتی هم ما می‌گوییم عرفان همه‌گیر و همه‌جایی می‌شود به این معناست که ممکن است عده‌ای باشند که همیشه مخالف عرفان باشند، آنها

همان شیطان هستند، خداوند شیطان را که از زمین بیرون نکرده، بلکه او را با آدم به زمین فرستاده، پس این شیطان‌ها در اینجا هستند و شیطان هست و کار خود را می‌کند، چرا ما مأمور او و از لشکریان او باشیم؟

بحث ما این است که غصه‌ی شیطان را نخورید برای اینکه او به اندازه‌ی کافی همیشه لشکر دارد؛ اگر یک لشکر از لشکریان او خواست بباید بیرون و جزء مخالفان ولایت قرار بگیرد، خداوند به او مجال و مهلت می‌دهد، ولی همانوقت عده‌ای دیگر جزء لشکر شیطان می‌شوند؛ این است که می‌گوییم: خدایا، ما را از شر شیطان حفظ کن، نه اینکه خدایا شیطان را از بین ببر. آخر بعضی می‌گویند: خدایا شیطان را از بین ببر، نه. آن شیطانی که پیغمبر می‌گوید: شیطانی أَسْلَمَ عَلَى يَدِي؛ شیطان من به دست من تسليم شد. مگر هر کسی یک شیطان دارد؟ اگر شیطان، شیطان است پس چطور تسليم شده؟ شیطان اگر آن ایام اوّلیه هر وقت به خدا می‌گفت: نفهمیدم، هر شیطانی می‌گفت، خدا قبول می‌کرد. آن شیطان بزرگ که به اصطلاح در رأس همه‌ی شیاطین است اسم او «ابلیس» است، اینهای دیگر شیطان‌های فراوانی تابع او هستند، در رباعی مشهوری دنیا را به وجودی که جسمی و روحی و دست و پایی دارد تشبيه می‌کند و شاعر می‌گوید:

حق جان جهان است و جهان جمله بدن
 اصناف ملائکه قوای این تن
 افلاک و عناصر و موالید، اعضاء

توحید همین است و دگرها همه فن

«اصناف ملائکه قوای این تن» قوایی که در بدن انسان هست از اصناف ملائکه است و خداوند این قوا از اصناف ملائکه را با آن ماده مخلوط کرد. ما نمی‌گوییم که خدا مثل ما آدم‌ها دست توی کیسه کرد و این قوارا برداشت، نه ولی خداوند عالمانه قوایی را برداشت و در این خمیره گذاشت، مهربانی گذاشت، *بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*، رحمانیت گذاشت، حتی خلاقیت گذاشت. خلاقیت این است که ما انسان‌ها تولید مثل می‌کنیم و مثل خود فرزند به دنیا می‌آوریم؛ حسد گذاشت، همه‌ی اینها را در هر بشری گذاشت، خمیره‌ی انبیاء و اولیاء هم که جداگانه نیست، از همین خمیره است، یعنی همه‌ی این صفات در آنها هم هست. ممکن است یکی به سمت این خصلت برود و دیگری به سمت آن خصلت یا عوض کند که تمام اعمال ما را به همین حساب می‌شود بررسی کرد.

مثلاً این داستان را شنیده‌اید که پیغمبر به علی که کوچک بود و زیر دست پیغمبر بزرگ شد و علی مثل فرزند پیغمبر بود

فرمود: بیا شهادتین بگو: أَشْهُدُ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ.

علی فرمود: چشم اجازه بدھید بروم از پدرم بپرسم. پیغمبر فرمود:

باشد. انگیزه‌ی اینکه پیغمبر این حرف را زد، وظیفه‌ای بود که خدا به او محول کرده بود و علی که این حرف را زد انگیزه‌ی او این بود که احترام پدر را باید نگه داشت. بعد رفت دم در و برگشت و گفت:

شهادتین را می‌گوییم. پیغمبر پرسید: پس چرا دنبال پدر نرفتی؟

گفت: من فکر کردم و دیدم آن روزی که خدا من را ساخت، از پدر من اجازه نگرفت، حالا هم که من می‌خواهم بگوییم خدایی هست، چرا از پدرم اجازه بگیرم. مقایسه کرد بین این وظیفه و آن وظیفه، پس وظایف هم ممکن است تسلیم شوند؛ یعنی وظیفه احترام به پدر در اینجا تسلیم شد. احترام به پدر خوب است ولی اگر در مقابل امر خداوند باشد، بد است که در قرآن هم توصیه به احترام پدر و مادر خیلی شده، اما می‌گوید: مبادا به شرک تو را وادر کند. بنابراین اگر به آن شکل باشد، آن شیطان است ولی غیر از آن باشد، فرشته است. وقتی علی می‌رفت که از پدر اجازه بگیرد، آن احترام به پدر و مادر به صورت شیطان بود یعنی می‌گفت: پدر و مادر از خدا بالاتر هستند. بعد که دم دررفت، این شیطان تسلیم او شد. گفت: نه، پدر و مادر بالاتر از خدا نیستند و برگشت.

رقابت را که خیلی مثال هم زده ام یک خصلت است و هر

کسی دلش می‌خواهد در هر رشته‌ای که هست، ترقی کند و از اینکه پیشرفت قوم و خویش و رفیق خود را می‌بیند در او اثر می‌کند؛ این اثر حالا ممکن است به این صورت باشد که بخواهد آنها را پایین بکشد، می‌گوید: این چه وضعی است؟ او که هیچی نداشت به همه‌ی این مقامات رسیده ولی من نرسیدم، پس او را خراب کند. دیگری همین وضع را می‌بیند، ناراحت هم می‌شود منتها می‌گوید: چرا من زحمت نکشم؟ ببینم او چه کار کرده که آنقدر بالا رفت، من هم بکنم. این خصلت را می‌بینید که به دو صورت است: یکی فرشته‌ای است که به امر خدا تسلیم می‌شود و انسانیت را سجده می‌کند و امر خدا را اطاعت می‌کند و دیگری فرشته‌ای است که غرور او را برمی‌دارد و طغيان می‌کند، آن صفت اولی خوب است که کسی نتيجه بگيرد و فعالیتش زياد شود؛ پيغمبر می‌فرماید: تمام صفاتی که به اين صورت نزد من هست تسلیم شده‌اند، يعني به اختيار من در آمده‌اند. اينها به اصطلاح شياطين کوچک هستند که در هر انساني وجود دارد.

بنابر اين در علومي شدن عرفان و ولايت و جهانی شدن آن تردیدی نیست، چون همه‌ی افراد انسان مخلوط از فرشته و شیطان هستند و اين امر مانع فعالیت ما نمي‌شود، ما باید فعالیت کنيم برای خود که در اين مورد اگر فعالیت کنيم، داراي صفات

خوب می‌شویم و هر کسی هم که این کار را بکند؛ نتیجه‌ی کارش این می‌شود که همه خوب خواهند بود.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ. ^۱

در مقایسه‌ی تخلّف و تمّرد شیطان و حضرت آدم بارها گفته‌ام. البته خداوند آدم را و خلقت آدم را در واقع وسیله‌ی امتحان کرد مثل ورقه‌ی امتحانی که می‌دهند و تستی است. شیطان ورقه‌ی تست خود را غلط زد. فرشته‌های دیگر درست زدند. خدا به فرشته‌ها گفت: شما باشید، ولی به شیطان گفت: تو برو بیرون رفوذه شدی. بعد آن را چند میخه کرد، وقتی گفت که چرا سجده نکرده‌ای؟ گفت: من از او بهتر هستم. یعنی برای خود بزرگی قائل شد و گفت بزرگ‌تر از کس دیگری که خدا آفریده است. خدا گفت: اینجا جای اینکه تکبّر کنی نیست. کبر از جانب ما گناه است چون بزرگ نیستیم به قول آن نویسنده‌ی فرانسوی ضعف و عظمت انسان، همین بس که انسانی به عظمت سیاسی کرامول، که همه کار می‌کند، همین انسان از سنگ کلیه مرد؛ یعنی چیزی به اندازه‌ی ارزن یا نخود او را کشت. این ضعف انسان و این هم عظمت انسان ولی اینها هیچ‌کدام متعلق به خود او نیست. خدا گفت: ضعیف باش، ضعیف شد. گفت: خوب شو، خوب شد. بنابراین انسان نباید این تکبّر را داشته باشد برای اینکه بزرگی ندارد که بزرگی نشان دهد ولی یکی از صفات خود خداوند تکبّر

۱. برگرفته از گفتارهای عرفانی صبح چهارشنبه، تاریخ ۱۴۸۷/۱/۱ ه. ش.

است. خداوند متكبر است چون کبیری بالاتراز او نیست ولی به شیطان می‌گوید: حق نداری کبر داشته باشی. خداوند متكبر است برای اینکه ما بفهمیم که بزرگ است و لاؤ به چه کسی می‌خواهد تکبر کند؟

بعد از اینکه تکبر موجب شد که شیطان بیرون برود، یک بلای دیگر هم سراو آمد و آن حسادت بود. ببینید یک صفت بد و یک انحراف ممکن است چندین انحراف دیگر بیاورد. وقتی گفتند: برو بیرون، گفت: می‌روم اماً به من تا روز قیامت مهلت بده. خداوند قبول کرد و شیطان گفت: همین بنده‌ای را که تو آنقدر به او پر و بال می‌خواهی بدھی و هنوز در واقع خلقت کامل ندارد، من گمراه می‌کنم مگر بندگان مخلص تورا. إِلَّا عِبَادُكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصُونَ، در واقع شیطان می‌گوید یک سهم کوچکی برای خود تو می‌گذارم، مابقی همه برای من است. این عیب سوم است؛ عیب اول تکبر، به دنبال آن حسادت و سومی یعنی اینکه خداوند از من ضعیفتر است و من قدرت دارم. بعضی این درامان بودن را برای کسانی می‌دانند که معصوم هستند و اصلاً گناه ندارند و حال آنکه چنین نیست، کسانی که گناه می‌کنند و توبه می‌کنند و پاک می‌شوند و خدا آنها را می‌بخشد اینها هم می‌شوند عبادُكَ الْمُخْلَصُونَ، اینها خیلی کم نیستند، زیاد هستند، نگران نباشید. خداوند خیرآفریده است.

از قدیم فلاسفه می‌گفتند که از خیر جز خیر زاییده نمی‌شود. پس خداوند که خیر مطلق است، ازاو جز خوبی و خیر زاییده نمی‌شود.

پس این همه شرّ چیست؟ خدایا تو خود شیطان را آفریده‌ای! به آهو می‌گویی بدو، به سگ می‌گویی بگیرش. نمی‌شود بگویی هردو سرجای خود بایستند، این راحت باشد او هم همینطور؟ ولی خداوند شیطان را هم آفرید شیطان ممتحن بزرگی است. حتی در مورد حضرت عیسیٰ عائیل صریحاً در تجیل آمده که بعد از اینکه حضرت چله‌ای در بالای کوه گرفت، خداوند ممتحن بزرگ یعنی شیطان را برای او فرستاد و عیسیٰ تست‌ها را درست زد و از امتحان سربلند بیرون آمد و به ممتحن گفت: حالا دیگر من از تو هم بالاتر هستم. همین ممتحن را برای حضرت ابراهیم هم چندین بار فرستاد که هفت بار رمی جمره اشاره به آن دارد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.^۱

وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ^۲ ، شیطان‌ها به دوستان خودشان وحی می‌کنند؛ البته وحی الهی که به پیامبران می‌شود، چیز دیگری است. منظور آن وحی است که به کلی در طبیعت هست و شبیه آن وحی است که خداوند به زنبور عسل کرد. به او وحی کرد که چه کارهایی بکن و با آن وحی شربتی به نام عسل از زنبور ساخته می‌شود که شفا دارد.

شیطان هم می‌داند که اگر به دوستانش اظهار محبت بکند، آنها را در دوستی خودش محاکم می‌کند. مادامی که در این دنیا هستیم یعنی دوران پاداش نرسیده و دوران عمل است، این محبت را می‌کند، برای اینکه دوستان خودش را جلب کند و به طرف خود بکشاند که باز هم گناه کنند. این کارش با وسوسه است، وسوسه‌ای که در دل‌ها می‌کند. گناه را در نظر مالذید جلوه می‌دهد یا گناه را در نظر ما آسان جلوه می‌دهد و همیشه این کار را می‌کند. اینکه می‌گوییم: مِنْ شَرِ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ^۳ و ازان به خدا پناه می‌بریم، این است که او همیشه دنبال جلب دوستی ماست.

۱. برگرفته از گفتارهای عرفانی صبح شنبه، تاریخ ۳۱/۱/۱۳۸۷ ه. ش. (جلسه برادران ایمانی)

۲. سوره انعام، آیه ۱۲۱.

۳. سوره ناس، آیه ۴.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.^۱

گناه شیطان را نبخشید چون شیطان به خداوند گفت: تو مرا گمراه کردی و من هم اینها را گمراه کردم که در واقع گمراهی را به خدا نسبت داد. ولی ما می‌گوییم: مَا أَصَابَكُمْ مِّنْ حَسَنَةٍ فَمَنَّ اللَّهُ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكُ^۲، هرنیکی که به تو می‌رسد از جانب خداوند است و هر شری که به تو می‌رسد از جانب خودت می‌باشد. شیطان چون مددت‌ها در صف فرشتگان بود، این حرف را می‌دانست؛ ولی این جسارت را کرد و گفت: رَبِّ إِيمَانًا غَوَّيْتَنِي^۳، پروردگارا چون مرا گمراه کردی، من هم آدم را گمراه می‌کنم. آدم نمی‌دانست چیزی هم نگفت، نه آن حرف را گفت نه چیز دیگری. همین که خداوند فرمود: برو بیرون، گفت: چشم. آمد بیرون، آمد همینجا جا که ما هستیم، ما را به اینجا آورد. بعد خود خداوند: فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ قَتَابَ عَلَيْهِ^۴، خود آدم از خداوند معانی ای دریافت کرد و خداوند توبه‌ی او را پذیرفت. «کلمه» به معنای معنی هم هست، می‌گویند: در ابتدا کلمه بود، کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود و کلمه متجلّس شد و عیسی مسیح گردید. یا خدا در قرآن،

۱. برگرفته از گفتارهای عرفانی صبح شنبه، تاریخ ۲۱/۲/۱۳۸۷ ه. ش. (جلسه برادران ایمانی)

۲. سوره نساء، آیه ۷۹.

۳. سوره حجر، آیه ۳۹.

۴. سوره بقره، آیه ۳۷.

عیسیٰ علیه السلام را گلمَةُ الله^۱ می‌گوید. این کلمات را و این معنا را از خدا دریافت کرد. حالا مثل اینکه آن حرفی را که شیطان زد، آدم هم شنید، خدا به آدم تعلیم داد که بگویید: ما أَصَابَكِ مِنْ حَسَنَةٍ فَإِنَّ اللَّهَ وَ ما أَصَابَكِ مِنْ سَيِّئَةٍ فَإِنَّ نَفْسِكَ

در نتیجه، آدم خطای شیطان را فهمید، وقتی خطای شیطان را فهمید، فهمش بالا رفت، لیاقت پیدا کرد که خداوند به او یاد داد، بگو: رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا^۲، خدایا ما خودمان، یعنی دو نفری، آدم و حَوَّا، ما خودمان به خودمان ظلم کردیم؛ و إِنَّ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا، بنابراین او لا بیرون کردن از بهشت مجازات نبود به دلیل اینکه بعداً خداوند هم اجازه داد و یک راه‌هایی نشان داد که از این راه بیایید، از راهی که می‌روید سنگلاخ است و اصلاً نمی‌رسید ولی از آنجا بیایید، آسفالت است که دوباره به اینجا می‌آیید. خداوند اگر هم خطایی از آدم در اینجا دید و حق الله برگردان آدم بود و می‌خواست به کلی بپخد، تمام عوارضش را هم می‌بخشید. یکی از عوارض آن این است که ما فرزندان آدم (بنی آدم) آیا به آنجایی که خداوند به او وعده داده، راه داریم؟ نه، حضرت آدم (پدر ما) هم ناراحت می‌شود از اینکه خیلی‌ها به بهشت نمی‌روند، ان شاء الله که ما همه می‌رویم، امیدوارم.

۱. سوره توبه، آیه ۴۰.
۲. سوره اعراف، آیه ۲۳.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ.^۱

خداؤند به حضرت آدم درآیه‌ای می‌فرماید: مَا أَصَابَكُ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا أَصَابَكُ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكُ^۲، شیطان این را می‌دانست ولی مع ذلک گمراهی را به خدا نسبت داد. بعضی‌ها را می‌گویند شیطان پرست هستند؛ نه این شیطان پرست‌ها که امروزه مشهور هستند بلکه آنها که از شیطان تعریف‌هایی می‌کنند، البته نه از کل خصوصیات شیطان، ممکن است شما یک نفر را نپسندید، ولی می‌گویید: ماشاءالله حافظه‌ی قوی دارد یا می‌گویید: ماشاءالله چشم تیزی دارد؛ عیوب‌هایی دارد، این حُسن را هم دارد.

شیطان به خیال خود حرف درستی گفت، اما هر راستی را که نمی‌شود گفت. شیطان به آن درجه رسیده بود که در صفات فرشتگان بود، معلوم می‌شود به درجه‌ای رسیده بود که همه چیزرا از خداوند می‌دید. این است که گفت: من را هم خود تو گمراه کردی، به جهت اینکه مرا گمراه کردی، من این کار را می‌کنم. معلوم می‌شود درجه‌ی فهم و درک او عالی بود که همه چیز را از خدا می‌دانست.

اما شیطان دو خطا کرد: اولاً صریحاً این سخن را گفت،

۱. برگرفته از گفتارهای عرفانی صبح شنبه، تاریخ ۲۱/۲/۱۳۸۷. ه. ش.
۲. سوره نساء، آیه ۷۹.

برخلاف اینکه خداوند گفته بود: بدی‌هایی که هست از خود توست، او این بدی‌ها را هم به خدا نسبت داد و ثانیاً خود را یکی حساب کرد و خدا را هم یکی. گفت با من این کار را کرده‌ای، من هم این کار را می‌کنم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.^۱

خدا به بشر شیطان را نشان داد و ازا او عهد گرفت و گفت:
 أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنَى آدَمَ أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ^۲، ای فرزندان آدم آیا من
 از شما پیمان نگرفتم که شیطان شما را فریب ندهد؟ شیطان چطور
 فریب می‌دهد یا به چه شکلی است؟ به قول سعدی که می‌گوید:

ندانم کجادیده‌ام در کتاب

که ابلیس را دید شخصی به خواب

کتاب صحرای محسر جمالزاده (مثل اینکه آن را تجدید
 چاپ نمی‌کنند) در این باره بسیار کتاب جالبی است. آنجا ابلیس را
 وصف کرده که خیلی زیبا و برازنده است. کسی ازا پرسید: تو چه
 کسی هستی؟ گفت: من ابلیسم. پرسید: ما وقتی ابلیس را مجسم
 می‌کردیم، اینطور نبود. گفت: قلم در دست دشمن است. دشمن
 این تصویر را می‌کشد و باید اینطور بکشد و لاؤ حقیقتاً اینطور نیست.
 شیطان دشمن ماست و ما هم دشمن او هستیم. منتها
 دشمنی است که از اطاعت خدای خود خارج نشده، یعنی خدا او را
 مأمور آزمایش همه‌ی افراد بشر کرده است. همه‌ی شما جلسات
 امتحان را دیده‌اید. یک ممتحن، یک بازرس، بالای سر شاگردان
 می‌ایستد. بعضی از ممتحن‌ها متوجه شاگردان نیستند و بعضی‌ها

۱. برگفته از گفتارهای عرفانی صبح چهارشنبه، تاریخ ۲۲/۳/۱۳۸۷ ه. ش.

۲. سوره یس، آیه ۶۰.

خیلی سخت گیر هستند. شاگردها می گویند: عجب کسی است. حالا خداوند شیطان را یک ممتحن سخت گیر آفریده، ولی ممتحن سخت گیر هم با شاگردی که همه‌ی درس‌های خود را خوانده کاری ندارد و حتی احوال پرسی هم می‌کند و می‌گوید: من این درس‌هایی را که تو خوانده‌ای بلد نیستم، من فقط بازرس هستم. در انجیل آمده که عیسی علیه السلام بعد از تشریف نزد حضرت یحیی علیه السلام، چهل روز ریاضت کشید. بعداً ممتحن بزرگ یعنی شیطان برای او فرستاده شد که سه بار او را امتحان کرد که شرحش مفضل است. منظور اینکه، همانطور که ممتحن تابع شاگرد خوب است (پیغمبر هم می‌گوید: إِنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَى شَيْطَانٍ حَتَّى أَسْلَمَ عَلَى يَدِي، خداوند در مقابل شیطان به من کمک کرد تا اینکه تسليم دست من شد) همانطور هم با شاگرد تنبیل یا شاگرد متقلب، سخت گیر است، به اصطلاح شلاقی است. شیطان اینطور دشمنی است.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ.^۱

حسادت اول از شیطان ظاهر شد. شیطان ابتدا در صف فرشتگان بود. تصوّر کنید که خدا اجازه داده بود شیطان در صف فرشتگان باشد. در قرآن هم آمده که خداوند خطاب به فرشتگان گفت: به آدم سجده کنید. همه إلٰا ابليس سجده کردند. ابليس راهم در صف فرشتگان حساب کرده است. البته در آیه‌ی دیگری می‌گوید: ابليس از فرشتگان نبود؛ کانَ مِنَ الْجِنِّ^۲، از جن بود و از دستور خداوند تخطی کرد.

ممکن است بگویید چرا خدا ابليس را یک مددت در صف فرشتگان نگه داشت، احترام او را هم مثل فرشتگان مقرّب کرد؟ او از اول بد بود؟ نه! تا وقتی که امر خدارا اطاعت می‌کرد، جزء فرشتگان بود. حсадت هم یکی از ابليس‌ها است. البته حсадت وقتی تخطی از امر خدا باشد نام آن حсадت است و الهی نیست. شب جمعه در حسینیه صحبت ظلم و عدل شد که عدل این است که وضع شیء فی موضع لَهُ، هر چیزی سرجای خود باشد. ظلم یعنی وضع شیء فی غَيْرِ مَوْضِعِ لَهُ، هر چیزی سرجای خود نباشد. این عدل و

۱. برگرفته از گفتارهای عرفانی صبح شنبه، تاریخ ۲۹/۴/۱۳۸۷ ه. ش. (جلسه خواهران ایمانی)

۲. سوره کهف، آیه، ۵۰

ظلم است. خداوند عدل خواهی را در فطرت بشر گذاشته است. وقتی بشر را خلق کرد و صرفاً رُگ و پوست بود و هنوز از روح خود در او ندمیده بود، به فرشتگان و حتی شیاطین اجازه داد بیایند در همه‌ی اعصاب و رُگ و پیوند او بگردند و او را بشناسند. اینها آمدند و گشتند. به همین دلیل بدانید شیطان از رُگ و پیوند ما خبر دارد، فرشتگان هم آگاه هستند، همه آمده بودند، به جایی رسیدند، دیدند در آنجا قفل است، همه رد شدند، چون خدا گفته بود بگردید و وقتی دری قفل بود کار نداشته باشد. شیطان فضولی کرد، ایستاد و پرسید که چرا این در قفل است؟ آن را باز کنید تا من ببینم. خداوند فرمود: اینجا جایگاه من است، جای تو نیست. (حالا نمی‌دانم فرشتگان خبر داشتند که شیطان چنین فضولی کرده یا نه؟) ولی خود شیطان و شیطانک‌ها خبر داشتند. بنابراین ما هم تا جایی که در اختیار ماست باید شیطان را به این اتاق راه ندهیم. این اتاقی است که اسم آن را به اصطلاح عرفا «دل» گذاشته‌اند. شیطان فضولی کرد و پرسید: چرا در اتاق دل قفل است؟ (باید گفت به تو چه که چرا قفل است؟) خداوند فرموده: هرجارا که باز است بگردید. بله، اگر شیطان نبود و جبرئیل می‌پرسید، می‌گفتیم، می‌خواهد چیزی یاد بگیرد ولی شیطان حقه باز شد. شیطان از همان اول که خداوند اعلام کرد: این

خالق بَشَرًا مِنْ طِينٍ^۱، إِنَّ جَاعِلَ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً^۲، از همان وقت حسادت او به بشر شروع شد. برای اینکه شیطان دید این موجودی که خدا بعد از همه‌ی موجودات خلق کرده، این خلقت جوان تراز همه، اتاقی برای خود قرار داده و با هیچیک از فرشته‌ها این کار را نکرد. حسادت از اینجا ناشی شد. باید شیطان این فکر را می‌کرد که خالق همه‌ی موجودات و خالق همه‌ی صفات و حالات، خداوند است، او این کار را کرده است.

شیطان از همان اول به خدا گفت حالا ببین چه کار می‌کنم، این موجودی که تو آفریدی و به این شکل او را درست کرده‌ای، سر راه او می‌ایstem و او را گمراه می‌کنم و به دنبال خود می‌آورم یعنی ادعا کرد که من هم یکی مثل تو هستم. او در مقابل خدا ادعا کرد، خود او هم می‌دانست که اینطور نیست. کما اینکه در یکی از جنگ‌ها که آمد دشمنان اسلام را گول بزنده، گفت: من هم با شما می‌آیم. بعد وقتی لشکر اسلام و پیغمبر را دید، آهسته فرار کرد و گفت: من چیزهایی می‌بینم که شما نمی‌بینید. البته بعضی می‌گویند: خداوند در روز قیامت شیطان را هم می‌بخشد. نمی‌دانم، خودش می‌داند ما نمی‌فهمیم، خداوند فقط ما را از شیطان حفظ کند. هر کار می‌خواهد بکند فقط ما را ببخشد.

۱. سوره ص، آیه ۷۱.

۲. سوره بقره، آیه ۳۰.

به هر حال یکی از آن شیطنت‌ها حسادت است. یکی از شیطان‌هایی که در صف فرشتگان بودند و تمرّد کردند و از صف فرشتگان بیرون آمدند حسادت است. به بعضی از عرفای ایراد می‌گیرند که شیطان پرست هستند چون از شیطان تعریف کرده‌اند. ولی این کار از این جنبه است که می‌گویند شیطان گفت: من فقط خدا را می‌پرستم، نمی‌توانم کس دیگری را بپرستم و سجده کنم. در حالیکه این هم حقه بازی شیطان بود. خود او که می‌دانست، خداوند نگفته بود که مثلاً وقتی گل را مجسمه کردم سجده کن. فرمود: وقتی از روح خود در او دمیدم براو سجده کن. این سجده بر روح خدا است، نه سجده به آب و گل.

عدالت‌خواهی را هم خداوند در فطرت بشر گذاشت. اگر عدّه‌ای ظلم می‌کنند و می‌گویند این ظلم نیست، عدل است، ما باید سروری کنیم، عدالت این است و به این دلیل، این کارها را می‌کنیم، اینها ظاهرسازی است و فریب دادن خود و دیگران. عدالت‌خواهی در فطرت بشر است منتها هر کس ظلم را در دیگری دیده و عیب خود را نمی‌بیند. با توجه به این حس فطری عدالت‌خواهی است که شخص نگاه می‌کند می‌بیند که جای خودش پایین است، نباید اینجا باشد، باید بالاتر باشد، از کجا می‌فهمد؟ ملاکی که به او داده‌اند این است که می‌بیند فلان کس و

فلان کس از او خیلی بالاتر هستند و خیلی چیزهای بهتر دارند که او ندارد، می‌گوید من هم باید داشته باشم. در مورد شیطان هم اینطور بود. آن شیطانی که در صف فرشتگان بود اگر در همین جا به فکرش می‌آمد که تو هم زحمت بکش که همان چیزها را به دست آوری، برو به سمت تکامل، در این صورت اشکالی نداشت. همان فرشته باقی می‌ماند و بعد خداوند هم احیاناً توفیق به او می‌داد که به مقامات بالاتر برسد. ولی شیطان ناراحت شد و گفت: چرا این مقام خلافت خود را در زمین به این مجسمه گلی دادی، به من ندادی؟ من که از او بالاتر هستم، *أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ*^۱، مرا از آتش آفریدی او را از خاک، پس من از او بالاتر هستم. اگر به جای این حرف توجه می‌کرد که چرا این موجود براو برتری دارد، می‌فهمید که آن به دلیل نفخه‌ی الهی است. به واسطه‌ی *وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي* است. در واقع خداوند خلافت و نمایندگی خود را به کسی نداد، اصلاً خود خدا بود که جزئی از خود را به بشرداد که در ارض خلافت کند. شیطان اگر در همین جا می‌ایستاد و فکر می‌کرد که من جایگاهم اینجا نیست و باید خیلی بالاتر باشم، چه در مقام ظاهری و چه در مقام معنوی و چه هر چیز دیگری و خیال می‌کرد که خیلی عقب افتاده و فکر می‌کرد که چرا

عقب افتاده؟ و بعد تلاش کند که آنها را مرتفع کند، دیگر شیطان نبود و در صف فرشتگان مانده بود.

پیغمبر آن شیطانی را که در صف ملائکه بود، نگذاشت از صف خارج شود و در همان صف نگه داشت، پیغمبر گفت: شیطان من تسليم دست من شد یعنی در همان صف ماند. اما اگر فکر می کرد می دید آن کسی که مورد حسادت است، زحمت و ناراحتی ها کشیده تا موهبت الهی برای او آمده و قدر دانسته، آنوقت می فهمید که خداوند به هر کس، به هراندازه که خواست محبت می کند و به او نعمت می دهد و همه چیز در اختیار خداوند است. اگر این فکرها را می کرد، دیگر قدم در راه بد نمی گذاشت و به این می پرداخت که ببیند خودش چه می تواند بکند. یا به اینجا می رسید که به خود می گفت: نه، من مرد این راه نیستم، او خیلی بالاتراز من است و جای من همین جاست، یا اینکه تلاش و فعالیت معنوی یا مادی بیشتری انجام می دهد تا جلو برود. در این قسمت، اسم آن حسادت نیست. تا اینجا حسادت با فعالیت و رقابت مشترک است ولی از اینجا جدا می شود. حسود می بیند که چون نمی تواند خود را بالا بکشاند، می خواهد آن کسی را که مورد حسادت

اوست پایین بکشد. حال آنکه باید این فکر را بکند که این جهاتی که باعث حسادت در او شده چیست، چرا اینطور شده؟ هر کدام را می‌تواند جبران کند و خودش فعالیت کند و یا همان جا بایستد و به امر خدا راضی شود. خود این هم یک موهبتی است که به امر خدا راضی شود.

فرست جزوای قبل

شماره	عنوان	قیمت
۱	گفتارهای عرفانی ^۱ (قسمت اول - دی و بهمن ۱۳۸۶)	
۲	گفتارهای عرفانی (قسمت دوم - بهمن ۱۳۸۶ تا فوریه ۱۳۸۷)	
۳	گفتارهای عرفانی (قسمت سوم - اسفند ۱۳۸۶ تا خرداد ۱۳۸۷)	
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت اول)	
۴	گفت و گوهای عرفانی ^۲ (قسمت اول - متن ۶ مصاحبه - تابستان و آذر ۸۶ واردیبیهشت، مرداد و آذر ۸۷)	
۵	مکاتیب عرفانی ^۳ (قسمت اول ۷۶ - ۱۳۷۵)	
۶	استخاره (همراه با سی دی صوتی)	
۷	مقدمه‌ی روز جهانی درویش	
۸	مکاتیب عرفانی (قسمت دوم - ۱۳۷۷-۷۹)	
۹	گفتارهای عرفانی (قسمت چهارم - اردیبهشت، خرداد و تیر ۱۳۸۷)	
۱۰	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجم - تیر ۱۳۸۷)	
۱۱	گفتارهای عرفانی (قسمت ششم - مرداد و شهریور ۱۳۸۷)	
۱۲	گفتارهای عرفانی (قسمت هفتم - شهریور ۱۳۸۷)	
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت دوم)	
۱۳	خانواده و اختلافات خانوادگی و علل عدمه (قسمت اول)	
۱۴	حقوق مالی و عشیریه (قسمت اول)	
۱۵	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتم - مهر ۱۳۸۷)	
۱۶	مکاتیب عرفانی (قسمت سوم - ۱۳۸۰)	

۱. گفتارهای عرفانی: بیانات صبح‌های شنبه، یک‌شنبه، چهارشنبه، پنج‌شنبه، جمعه و مناسبت‌ها.

۲. گفت و گوهای عرفانی: مجموعه‌ی مصاحبه‌ها.

۳. مکاتیب عرفانی: مجموعه‌ی پاسخ به نامه‌ها.

٥٢ / فهرست جزوات قبل

۱۷	فکارهای عرفانی (قسمت نهم - مهر و آبان ۱۳۸۷)	
۱۸	گفتارهای عرفانی (قسمت دهم - مهر و آبان ۱۳۸۷)	
۱۹	گفتارهای عرفانی (قسمت یازدهم - آبان و آذر ۱۳۸۷)	
۲۰	گفتارهای عرفانی (قسمتدوازدهم - آبان و آذر ۱۳۸۷)	
۲۱	گفتارهای عرفانی (قسمت سیزدهم - آذر ۱۳۸۷)	
۲۲	شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم (قسمت اول)	
۲۳	شرح فرمایشات حضرت صادق علیه السلام (تفسیر مصباح الشریعه و مفتاح الحقيقة) (قسمت اول)	
۲۴	شرح فرمایشات حضرت سجاد علیه السلام (شرح رساله حقوق) (قسمت اول)	
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت سوم)	
۲۵	مکاتیب عرفانی (قسمت چهارم ۱۳۸۰-۸۱)	
۲۶	گفتارهای عرفانی (قسمت چهاردهم - مردادی آذر ۱۳۸۷)	
۲۷	گفتارهای عرفانی (قسمت پانزدهم - آذر ۱۳۸۷)	
۲۸	گفتارهای عرفانی (قسمت شانزدهم - آذر و دی ۱۳۸۷)	
۲۹	گفتارهای عرفانی (قسمت هفدهم - دی ۱۳۸۷)	
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت چهارم)	
۳۰	گفتارهای عرفانی (قسمت هجدهم - دی و بهمن ۱۳۸۷)	
۳۱	گفتارهای عرفانی (قسمت نوزدهم - بهمن ۱۳۸۷)	
۳۲	گفتارهای عرفانی (قسمت بیستم - اسفند ۱۳۸۷)	
۳۳	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و یکم - اسفند ۱۳۸۷)	
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت پنجم)	
-	نقشه راهنمای موقعیت مزار سلطانی بیدخت در کشور ایران	۲۰۰ تومان
۳۴	مکاتیب عرفانی (قسمت پنجم ۱۳۸۲-۸۳)	
۳۵	مکاتیب عرفانی (قسمت ششم ۱۳۸۴)	
۳۶	شرح فرمایشات حضرت صادق علیه السلام (تفسیر مصباح الشریعه و مفتاح الحقيقة) (قسمت دوم)	
۳۷	شرح فرمایشات حضرت سجاد علیه السلام (شرح رساله حقوق) (قسمت دوم)	
۳۸	مجموعه دستورالعمل‌ها و بیانیه‌ها (قسمت اول)	

۳۹	مکاتیب عرفانی (قسمت هفتم) (۱۳۸۴-۸۷)	
۴۰	شرح فرمایشات حضرت سجاد علیه السلام (شرح رساله حقوق) (قسمت سوم)	
۴۱	شرح فرمایشات حضرت سجاد علیه السلام (شرح رساله حقوق) (قسمت چهارم)	
۴۲	شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم (قسمت دوم)	
۴۳	مجموعه دستورالعمل‌ها و بیانیه‌ها (قسمت دوم)	
۴۴	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و دوم - فروردین) (۱۳۸۸)	
۴۵	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و سوم - فروردین) (۱۳۸۸)	
۴۶	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و چهارم - فروردین) (۱۳۸۸)	
۴۷	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و پنجم - اردیبهشت) (۱۳۸۸)	
-	شرح رساله شریفه پند صالح (قسمت ششم)	
۴۸	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و ششم - مرداد) (۱۳۸۹)	
۴۹	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و هفتم - مرداد و شهریور) (۱۳۸۹)	
۵۰	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و هشتم - شهریور) (۱۳۸۹)	
۵۱	گفتارهای عرفانی (قسمت بیست و نهم - شهریور و مهر) (۱۳۸۹)	
۵۲	گفتارهای عرفانی (قسمت سیام - مهر) (۱۳۸۹)	
۵۳	گفتارهای عرفانی (قسمت سی و یکم - اردیبهشت) (۱۳۸۸)	
۵۴	گفتارهای عرفانی (قسمت سی و دوم - اردیبهشت و خرداد) (۱۳۸۸)	
۵۵	گفتارهای عرفانی (قسمت سی و سوم - خرداد) (۱۳۸۸)	
۵۶	گفت و گوهای عرفانی (قسمت دوم - عرفان در کارداری - بهار و تابستان) (۱۳۸۹)	
۵۷	گفتارهای عرفانی (قسمت سی و چهارم - خرداد) (۱۳۸۸)	

مجموعه هشت:
 (شامل ۵ جزو)
 ۱۰ توان
 ۱۰ زدن

مجموعه نه:
 (شامل ۵ جزو)
 ۱۰ توان
 ۱۰ زدن

مجموعه بیزد:
 (شامل ۵ جزو)
 ۱۰ توان
 ۱۰ زدن

۵۴ / فهرست جزوای قبیل

۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰ ۹	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۰	۰ <span style="font-size: 1.1em

۵۰۰ تومان	شرح فرمایشات حضرت صادق علیه السلام (تفسیر مصباح الشریعه و مفتاح الحقيقة) (جلد اول)	۱۰۰
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت اول)	۸۱
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت دوم)	۸۲
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت سوم)	۸۳
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت چهارم)	۸۴
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت پنجم)	۸۵
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت ششم)	۸۶
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت هفتم)	۸۷
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت هشتم)	۸۸
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی در سفرهای بیدخت (قسمت نهم)	۸۹
-	شرح رساله شریفه پند صالح (قسمت یازدهم)	-
۵۰۰ تومان	مکاتیب عرفانی (اسفند ۱۳۷۵ الی خرداد ۱۳۸۷)	۹۰
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت چهل و نهم)	۹۱
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و یکم)	۹۲
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و دویم)	۹۳
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و دوم)	۹۴
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و سوم)	۹۵
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و چهارم)	۹۶
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و پنجم)	۹۷
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و ششم)	۹۸
۵۰۰ تومان	گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و هفتم)	۹۹
-	شرح رساله شریفه پند صالح (قسمت دوازدهم)	-

۵۶ / فهرست جزوات قبل

۹ مومعه بازدید درباره ۰۰	۱۰۱ گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و هشتم)	
۱۰۲ گفتارهای عرفانی (قسمت پنجاه و نهم)		
۱۰۳ گفتارهای عرفانی (قسمت شصتم)		
۱۰۴ گفتارهای عرفانی (قسمت شصت و یکم)		
۱۰۵ گفتارهای عرفانی (قسمت شصت و دوم)		
۱۰۶ گفتارهای عرفانی (قسمت شصت و سوم)		
۱۰۷ گفتارهای عرفانی (قسمت شصت و چهارم)		
۱۰۸ گفتارهای عرفانی (قسمت شصت و پنجم)		
۱۰۹ گفتارهای عرفانی (قسمت شصت و ششم)		
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت سیزدهم)	
۵۰۰ تومان	-	شرح رساله شریفه پندصالح (جلد اول)
۹ مومعه بازدید درباره ۰۰	۱۱۰ گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و هفتم)	
۱۱۱ گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و هشتم)		
۱۱۲ گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و نهم)		
۱۱۳ گفتارهای عرفانی (قسمت هفتادم)		
۱۱۴ گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و یکم)		
۱۱۵ گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و دوم)		
۱۱۶ گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و سوم)		
۱۱۷ گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و چهارم)		
۱۱۸ گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و پنجم)		
۱۱۹ -	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت چهاردهم)	
۵۰۰ تومان	-	-
۹ مومعه بازدید درباره ۰۰	۱۲۰ شرح و تفسیر برخی از آیات قرآن کریم (جلد اول)	
۵۰۰ تومان	۱۲۱ درباره‌ی مزار سلطانی بیدخت و شرح زندگی و حالات اقطاب اخیر	
۵۰۰ تومان	۱۲۲ شرح رساله شریفه پندصالح (جلد دوم)	
۵۰۰ تومان	۱۲۳ فهرست موضوعی جزوات	
۵۰۰ تومان	۱۲۴ درباره‌ی ذکر و فکر	

۱۲۵	گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و ششم)
۱۲۶	گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و هفتم)
۱۲۷	گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و هشتم)
۱۲۸	گفتارهای عرفانی (قسمت هفتاد و نهم)
۱۲۹	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتادم)
۱۳۰	درباره بیعت و تشریف
۱۳۱	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و یکم)
۱۳۲	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و دوم)
۱۳۳	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و سوم)
۱۳۴	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و چهارم)
۱۳۵	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و پنجم)
۱۳۶	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و ششم)
۱۳۷	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و هفتم)
۱۳۸	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و هشتم)
۱۳۹	گفتارهای عرفانی (قسمت هشتاد و نهم)
-	شرح رساله شریفه پند صالح (قسمت پانزدهم)
۱۴۰	گفتارهای عرفانی (قسمت نودم)
۱۴۱	گفتارهای عرفانی (قسمت نود و یکم)
۱۴۲	
۱۴۳	
۱۴۴	
۱۴۵	پرسش و پاسخ
۱۴۶	با گزیده هایی از بیانات
۱۴۷	حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده (مجذوب علیشاہ)
۱۴۸	
۱۴۹	

۱۵۰	شرح فرمایشات حضرت صادق علیه السلام (تفسیر مصباح الشریعه و مفتاح الحقيقة) (جلد دوم)	۲۰۰ تومان
۱۵۱	درباره‌ی دعا (قسمت اول)	
۱۵۲	درباره‌ی خواب و رویا (قسمت اول)	
۱۵۳	درباره‌ی بیماری و شفا	
۱۵۴	پرسش و پاسخ	
۱۵۵	با گزیده‌هایی از بیانات	
۱۵۶	حضرت آفای حاج دکتر نورعلی تابنده	
۱۵۷	حضرت آفای حاج دکتر نورعلی تابنده (مجذوب علیشاه)	
۱۵۸	-	
۱۵۹	-	
-	شرح رساله شریفه پندصالح (قسمت شانزدهم)	
۱۶۰	درباره‌ی روح (قسمت اول)	
۱۶۱	درباره‌ی دعا (قسمت دوم)	
۱۶۲	درباره‌ی خواب و رویا (قسمت دوم)	

۹. مجموعه
 بیسنت و سنه:
 ۱۰. نویسنده
 (شامل نویسنده)